

PS-LỄ CHÚA THĂNG THIÊN

(Cv 1,1-11 / Ep 1,17-23 / Lc 24,46-53 (năm C))

Duyên Thập Tự Lê Văn Đoàn

CHÚA GIÊSU LÊN TRỜI TƯƠNG TÁC GIỮA TRỜI VÀ ĐẤT

Hôm nay, chúng ta cử hành Lễ Thăng Thiên, một màu nhiệm nâng tâm hồn chúng ta lên trời cao và đồng thời cắm rễ sâu hơn vào đất thấp. Một màu nhiệm có vẻ như tách chúng ta khỏi Chúa Giêsu, nhưng thực tế, lại làm cho Người trở nên gần gũi hơn, mật thiết hơn, hiện diện hơn trong cuộc đời chúng ta. Vì Thăng Thiên không phải là một lời vĩnh biệt, mà là một lời hứa. Một lời hứa về sự tương tác liên tục, sống động giữa Trời và Đất.

Các bài đọc hôm nay nói với chúng ta về một chuyển động liên tục, một vũ điệu thiêng liêng giữa thần linh và nhân loại. Chúng ta chú tâm lắng nghe Lời Chúa, hãy để trái tim chúng ta mở ra cho sức mạnh của những linh hứng, và tham gia vào vũ điệu thần linh.

1. Khát Vọng Lên Trời và Sứ Mệnh Trên Đất: Một Sự Cân Bằng Thiết Yếu

Sách Công Vụ Tông Đồ đưa chúng ta đến núi Ô-liu. Chúa Giêsu, sau khi trải qua bốn mươi ngày với các môn đệ, rời khỏi họ. Các ông đứng đó, mắt hướng lên trời, chiêm ngưỡng sự thăng thiên của Người. Chúng ta hiểu họ! Ai mà không muốn bám lấy sự hiện diện an ủi của Thầy? Nhưng kìa, hai người đàn ông mặc áo trắng xuất hiện và hỏi họ: “Hỡi những người Ga-li-lê, sao còn đứng đó nhìn lên trời? Chính Đức Giê-su, Đấng vừa lìa bỏ các ông và được rước lên trời, cũng sẽ ngự đến y như các ông đã thấy Người lên trời.” (Cv 1, 11).

Những lời này là một lời nhắc nhở mạnh mẽ: khát vọng lên Trời là điều tốt đẹp, cần thiết, thậm chí là cấu thành nên đức tin của chúng ta. Nhưng nó không được làm tê liệt chúng ta. Nó không được làm chúng ta xao nhãng sứ mệnh mà Chúa Giêsu giao phó: làm chứng nhân cho Người cho đến tận cùng trái đất.

Sự cân bằng của đời sống Kitô hữu nằm trong sự căng thẳng này. Chúng ta khao khát lên Trời, đến sự viên mãn của niềm vui, đến thị kiến phước lạc. Nhưng khát vọng này phải truyền cho chúng ta sức mạnh để sống trọn vẹn hiện tại, để đáp lại lời kêu gọi của Thiên Chúa trong thế giới. Đó là sự cân bằng của đức tin, đức cậy và đức mến. Đức tin mở ra cho chúng ta màu nhiệm của Thiên Chúa, đức cậy hướng chúng ta đến tương lai, đức mến neo chúng ta vào hiện tại.

2. Đi Sâu Vào Trái Tim Chúng Ta: Khám Phá Lời Sống Động

Thư gửi tín hữu Ê-phê-sô mời gọi chúng ta đi sâu vào nội tâm. Thánh Phaolô cầu nguyện để Chúa Cha vinh quang ban cho các Kitô hữu thần trí khôn ngoan và mặc khải để nhận biết Người thực sự. Ngài cầu nguyện để đôi mắt tâm hồn của họ được soi sáng, để hiểu được niềm hy vọng mà họ được kêu gọi, sự phong phú của vinh quang thừa kế của Người nơi các thánh và quyền năng vô song mà Người dành cho họ, những người tin. Những lời của thánh Phaolô cũng dành cho chúng ta ngày nay.

Lời cầu nguyện này là một lời kêu gọi đến chiều sâu, đến nội tâm. Đó là một lời mời gọi đi vào trái tim chúng ta, khám phá sự hiện diện sống động của Chúa Kitô, Lời Chúa ngự trong đó. Chính ở đó, trong sự tĩnh lặng và cầu nguyện, chúng ta có thể cảm nhận

được ý nghĩa cuộc sống trần thế của chúng ta, ơn gọi mà Thiên Chúa giao phó cho chúng ta.

Mặc khải về Chúa Kitô, hy vọng được chia sẻ vinh quang của Người và của các thánh, là những sức mạnh cho phép chúng ta sống xứng đáng với ơn gọi Kitô hữu trên trái đất và trong Giáo hội. Chúng nhắc nhở chúng ta rằng cuộc sống hiện tại của chúng ta là một con đường dẫn đến cuộc sống vĩnh cửu, rằng sự dấn thân trần thế của chúng ta là một sự tham gia vào công trình của Thiên Chúa. Một lần nữa, chúng ta thấy sự tương tác liên tục giữa Trời và Đất, giữa cuộc sống hiện tại và cuộc sống mai sau.

3. Chúa Giêsu Trên Trời và Các Môn Đệ Dưới Đất: Một Niềm Vui Tương Tác

Tin Mừng theo thánh Luca mô tả sự ra đi của Chúa Giêsu. Người dẫn các môn đệ đến gần Bêtanania, giờ tay chúc lành cho họ. Và trong khi chúc lành cho họ, Người lìa khỏi họ và được đem lên trời. Thánh Luca nhấn mạnh rằng các môn đệ, sau khi thờ lạy Chúa Giêsu, trở về Giê-ru-sa-lem đầy niềm vui.

Một niềm vui? Có phải là nghịch lý không? Thầy của họ rời bỏ họ và họ tràn đầy niềm vui? Vâng, vì họ hiểu rằng sự ra đi này thực sự là một chiến thắng. Chúa Giêsu đã hoàn thành sứ mệnh của mình, Người đã trở về với Chúa Cha. Và sứ mệnh này, giờ đây Người giao phó cho các môn đệ của mình. Các ngài biết rằng mình không đơn độc, rằng Chúa Thánh Thần sẽ hoạt động để hướng dẫn và củng cố.

Niềm vui của Chúa Giêsu là niềm vui đã hoàn thành ý muốn của Chúa Cha. Niềm vui của các môn đệ là niềm vui tiếp tục công việc của Thầy mình. Đó là một niềm vui tương tác, một niềm vui được chia sẻ, một niềm vui quang tỏa. Đó cũng là niềm vui mời gọi chúng ta hưởng nếm.

Trong ngày Lễ Thăng Thiên này, chúng ta hãy nhớ rằng chúng ta là môn đệ của Chúa Giêsu, được kêu gọi sống một đời sống Kitô hữu với ba chiều thời gian:

- **Quá khứ**, phong phú với kinh nghiệm sống với Chúa Kitô.
- **Hiện tại**, dành cho sứ mệnh mà Thiên Chúa giao phó cho chúng ta.
- **Tương lai**, mở ra cho thị kiến phước lạc đang chờ đợi chúng ta.

Chúng ta được kêu gọi kết hợp hài hòa hai không gian:

- **Trời**, nguồn gốc của khát vọng và hy vọng của chúng ta.
- **Đất**, nơi dấn thân và yêu thương của chúng ta.

Xin Thần Khí của Chúa Kitô dạy dỗ và giúp chúng ta thực hiện thành công ba chiều thời gian và hai chiều không gian này. Xin cho đôi mắt chúng ta, như đôi mắt của các Tông Đồ, khi hướng lên Trời, nhưng đôi chân chúng ta vẫn vững vàng trên mặt đất. Xin cho trái tim chúng ta tràn đầy niềm vui Tin Mừng, một niềm vui tỏa sáng và biến đổi thế giới. Amen.